

GAZETA KRAKOWSKA

N° 18

WE SRZODK D N I A 4 M A R C A 1801.

Z Lipska d. 16. Lutego.

Odbieramy tu kopią noty, którą minister stanu i konsyliarz gabinetowy Króla Jmć Pruskiego hrabia Haugwitz na dniu 12 t. m. postowi angielskiemu Lordowi Karysfort w Berlinie podał. "Nizey podpisany stanu i gabinetowy minister podał Królowi Jmć treść obydwóch not, które lord Karysfort nadzwyczajny poseł, i pełnomocny minister Króla Jmć W. Brytanii i Irlandyi pod d. 27 Stycznia i 2 Lutego podadź mu raczył. Gdy odebrał polecenie na pomienione noty stosowną dadź odpowiedź, sądzi przeto bydź swoim obowiązkiem oznaymić lordowi Karysfort, że Król Jmć Pruski niezmiernym swoim zalem dowiedział się o gwałtach i zawczesnych krokach, któremi dwór londyński względem morskich północnych mocarstw postąpił sobie; błąd tylko jeden takowe podadź mógł kroki, i powody w nocie pod dniem 27 przytoczone dostatecznie to pokazuia. Wyrazono tam, iakoby sprzymierzenie się morskie za

cel miało: " Traktaty przedtem z Anglią zawarte, obalić, oney prawa podług zasad swych przepisywać, gdy tym czasem ścisła neutralność iedynym była przedmiotem, iakoby chętno prawa te przez przemoc narzucać, i oarszeicie przeciw niy związki nieprzyjazne zawierać. Nie jednak bardziej oddalonego nie jest od zwyż wspomnianych negocyacyy, iak zasady, które im przypisuią. Sprawiedliwość i umiarkowanie onym przewodniczyły, a czynności te bęły niezwłocznie oznaymione tym wojującym mocarstwom, które z słuszną cierpliwością raczyły przez niciaką zaczekać chwilę. Gdy ieszcze pierwszych dni Stycznia minister Króla Jmć W. Brytanii nizey podpisane-
mu uczynił zapytanie: „ Czyli północne dwory niewątpliwie sprzymierzenie się podpisały, o czem rozslano pogłoskę, i czyli Prusy, do teyże przystąpiły? " Król Jmć Pruski (który stale związki między panującymi wzajemnie zachodzące, i wolność każdego niepodległego państwa szła-

nie i który jedynie radzi się swego do-
bra, a nikomu z czynności swoich rachun-
ki dawać myśli) na ten czas uczynić uwia-
domienie siebie i sprzymierzeńców tyczą-
ce się, bydź swoim obowiązkiem sądził,
i dla tego raczył odpowiedzieć „ że, gdy
on spokojnem patrzył się na to okiem,
kiedy Anglia pomimo jego wiedzy zawie-
rała przedtem umowy, również i on ma
prawo takowego domagać się zaufania, i
że gdy Król Angielski sądził bydź swoim
obowiązkiem odwotywać się do całości
praw i dobra swego narodu, Król Jmć nie
miał być winien swoim ludom wsparcie
i zastonę ich praw i interesow. Ospo-
wiedź niniejsza byłaby jeszcze przed kil-
ką tygodni nie wydana została, gdyby nie
stan niniejszy rzeczy, w jakim się dziś
znajdują, a dla którego Król Jmć Pru-
ski sądzi bydź obowiązany, stosow-
nie do zamiaru przymierza, oświadczyć
się przeciw londyńskiemu dworowi, któ-
ry dla tego, iż pomienione przymierze nie
było mu wiadomem, morno się niem tro-
ska, a to niczem u nie jest przeciwnie-
szem, iak zaczępnemu celowi, o który dwor
pomieniony umawiające się obwinia stro-
ny, te albowiem zgodziły się wyrażnie, aże-
by kroki ich ani komu nieprzyjaźnemi,
ani też szkodę iakiemu kraiovi przynoszą-
cemi były, ale się jedynie do bezpieczeń-
stwa kupiectwa i żeglugi ich poddanych
ściągały. I na to szczególniey też strony
miały uwagę, ażeby nowe swoje związki
do terażniejszych okoliczności stosować.
Niermienną sprawiedliwość Jego Impera-
torskiej Maj. wżech R. R. R. podać sze-
góły wszelkiego umiarkowania, i-kie-
by tylko potrzebne bydź mogły do cecho-
wania ducha całości. Restanowiono zatem,

ażeby umowa niniejsza w niczem bynaj-
mniej nie nadwężyła traktatow, z któ-
rymkolwiek wojującem mocarstwem w
przody zawartych. Przedsięwzięto nako-
niec tymże wojującym mocarstwom nale-
żyte uczynić wyjaśnienie i owszem wzięto
sobie za obowiązek, przez szczere wykry-
cie czystość powodow i zamirow okazać,
ale Anglia nie dała na to potrzebnego stro-
nom umawiającym się czasu. Gdyby ze-
chciała była z ufnością tej oczekiwać
pory, oszczędziłaby była pewnie tych mo-
cnych środków, która nieuchybnie roz-
szerzą pożar wojny. Nareszcie od Anglii
to zależało z korespondencyi z Danią
wcześnie i dostateczne czerpać wiado-
mości, gdyby zamiast oddzielnych dwóch
mieysc zajmowania, które lord Karysfort
z ooty hrabiego Bernstorfa na dniu 31
Grudnia podał wyciągnął, nayoczywi-
stszym zapewnieniom, które ona w sobie
mieściła, dał był dwor londyński wiarę: „
że nigdy nie należy spodziewać się tej
chwili, ażeby Dania miała w zamiarze
przeciw W. Brytanii nieprzyjacielskie, al-
bo przynajmniej z dobrem porozumieniem
między obiema dworami niezgodne przed-
sięwziąć kroki, i że dwor Kopenhagski za
szczęście to sobie poczytuje, iż mu się na-
darzyła sposobność takowym fałszywym
pogłoskom iak nayuroczyściey zaprzeczyć.
To tak wyraźne i dokładne oświadczenie,
zgadzało się z postępowaniem, którego
nizey podpisany względem tegoż niegdys
przedmiotu z lordem Karysfortem używał,
i zaledwo pojąć to można, iak dwór lon-
doński po odebraney nocie ministra duń-
skiego mógł wnosić: ” iż związek umawia-
jących się mocarstw dąży do ustanowie-
nia praw na morzu, których nigdy sądy

morskie europejskie nie uznawały, a które poddawać wyrokom, w które naduży-
 rzych cel jest nieprzyjaznym dla Anglii., cie władzy pomimo słuszności wtrąciło.
 Woiosek ten jest zupełnie fałszywy, i sa- Mocarstwa neutralne zawsze miały stara-
 ma nawet osnowa odpowiedzi dworu duń- nie przeciw takowym postępkom swoje
 skiego, tak mało go upowsznia, iak wszel- nazarliwsze odezwy i uskarżania wyda-
 ki inny nie słuszny zarzut, który temu wać. Doświadczenie samo nauczyło, że
 dworowi czynia: "zawierania na nowo przedstawiania po większej części nadare-
 nieprzyjacielskich przeciw Anglii związk- mnemi były, ani to za iakową napaść
 ków, i w tym względzie czynnego się u- być poczytanem może, gdy też mocar-
 zbraiania., Widzianoż kiedy spokojniejsze stwa po swych wielokrotnych krzywdach
 sze do obrony kroki, iak dworu kopen- szukać środka przeciwko temu, i na ten
 h gskiego, i tem mocniej ducha onych koniec dobrze urządzoną zgodność u-
 poznać można, gdy się przywiedzie na tworzyć postanowiły, którądy ich prawa
 pamięć, iak dalece dwór ten, nim tera- utrzymać, i one z wojującemi narody w
 źniejszych kroków się chycił, ze strony przywołitym słuszności związku postawić
 rządu angielskiego przy okoliczności przy- mogła. Przymiarze terażniejsze morskie,
 paku z fregatą Freya najgroźniejsze wy- ma w przedmiocie do tego zbawionego do-
 trzymał okazy. Samowolne w tej okoli- prowadzić celu, i Król Jmć Pruski żadney
 cności postępowanie Anglii naturalnie się trudności nie ma w objaśnieniu Króla Jmci
 wyjaśnia przez dumne uroszczenia oney od W. Brytanii, że on w temże swoje także zna-
 czasu tak dawnego, które ona jeszcze bar- lażł na nowo zasady, że o potrzebie one-
 dziej w notach przez lorda Karysforta po go i użyteczności najmocniej jest przeko-
 danych, że szkoda wszystkich morskich i nanym, i że na reszcie istotnie do tej
 kupujących mocarstw ponawia. Rząd an- przystąpił umowy, która między dworami
 gielski w terażniejszy wojnie bardziej rośwyskim, duńskim i szwedzkim na dniu
 niż we wszystkich przeszłych morza sobie 16 Grudnia roku przeszłego zawarta zosta-
 przywłaszczył samowładztwo, i podług ła. Król Jmć więc Pruski jest jedną z
 własnego upodobania morskie ustawy nie stron umawiających się, i w tym względzie
 zgodzające się bynajmniej z prawdziwe- sądzi się być obowiązany, nie tylko do
 mi zasadami prawa narodów tworzy, u uczestnictwa onych we wszystkich zdarze-
 skutecznia swe przywłaszczone iedyno- niach, które się sprawy neutralnych tyczą,
 wiaństwo na wszystkie przyjazne i neu- należeć, ale nadto też ugodę na mocy
 tralne mocarstwa, które swe utrzymują swych związków, przez wszystkie sposo-
 przywileje, i które przewodzenie Angli- by iak najsilniej popierać, iakich tylko
 niegodne być ze wszystkiemi europey- przynaglące okoliczności wymagać będą.
 skich morskich sądów uchwałonemi prze- Zauwagę się w notce lorda Karysforta o-
 pisami uznają. Nigdy paujący angielscy koliczność, na którą Król Jmć nie sądzi
 nie przyszli do tej potęgi, ażeby mieli in- się być ani obowiązany odpowiadać,
 nych państwa poddanych przed swe sądy ani mieć prawa odkrywać w tem swojego
 przyszywać, i onych swoim krzywdzącym zdania. Zachodzą między dworami po-

tersburskim i londyńskim zatargi, które z sprawą, przez ostatni dwór połączone, nie wspólnego nie mają. Ale im bardziej bezstronność wolna od zarzutu, postępami dworu berlińskiego kierowała, tem więcej szacunek przymierza, które jest onego dowodem, będzie wszystkim krokom Króla Jmci przewodniczyć. Winien on jest użyć wszelkich środków mocy, jaką mu tylko Opatrzność powierzyła, ustanowieniom, które nie w sobie nieprzyjacielskiego nie mają, a które dobro jego poddanych i bezpieczeństwo mu przepisują. — Jakkolwiek przykre są ostateczności, których się Anglia dopuściła, Król Jmć Pruski jednak nie rozpacza o prędkim powrocie tego mocarstwa do przyzwolonych i spokojnych postępowań, dla tego musi się spuścić na uczucia stuszości, które w innych postępkach postrzegac w Anglii można było. Samo tylko odwołanie postępków swoich i zupełne zdjęcie embargo może rzeczy do dawnego stanu przywrócić, i Anglia na to zrezolwować się powinna, azeby neutralnym mocarstwom wskazać szrodek, przystąpienia do tych negocyacyi, które one z nią otworzyć chciały. Al: dopoki niebiesze kroki trwać będą, które iey zawiść przeciw wszelkim towarzyskim zasadom, i przeciw niewzruszonemu przymierzcu wskazał, tedy nieprzyjacielski postępek, który onego jest skutkiem, musi koniecznie pociągnąć za sobą wypadek traktatu; niezey podpisany ma przeto rozkaz oświadczyć ministeryum angielskiemu, że Król Jmć Pruski, pomimo żalu awego nad terażniejszymi okolicznościami, do których nymniejszego powodu nie dał, jest przymuszony obowiąz-
ków, jakie mu traktat przepisuje nayuro-

czyściey dopełniać, który to rozkaz niezey podpisany wykonawszy, ma honor Lorda Karysforta o swoim wysokim zapewnić szacunku. W Berlinie d. 12 Lutego 1801.

Podpisano *Haugwitz*.

Z Paryża d. 10. Lutego.

Pierwszy konsul lubo ieszcze do Paryża niepowrócił, kazał jednak na uroczystość pokoju przygotować obiad na 200 osob.

W pałacu Praslin na ulicy Lill jest dla rosyjskiego ambasadora P. Kalitszew mieszkanie przygotowane.

Nasze woyska weszły do Mantui. — Jeżeli Porta nie odstąpi swego przymierza z Anglią i niezamknie dla Anglików swych portów, zapewne Turcyja stanie się na wiosnę rowym teatrem wojny, na którym pokazą się północne i inne woyska. — Mówią tu, że Moldawia dostanie się jednemu z emigrowanych Xząt. — Względem sekularyzacyów już się interesowane do tego mocarstwa zgodziły.

Dziennik Obrońców Ojczyzny, mieści w sobie następujący list z Berlina z takim przypisem: " Nasi czytelnicy z ukontentowaniem zapewne czytać będą szczegóły o ambasadzie rosyjskiej, która wkrótce ma tu przybyć. " Z Berlina d. 28 Stycznia. Hrabia Kalitszew, ktorego Imperator Jmć R. rosyjski mianował swoim ambasadorem do Paryża, pochodzi z wysokiej familii rosyjskiej i z naypierszemi domami w Rosyi węzłem krwi jest połączony. Po wstąpieniu dopiero Pawła I. na tron, a nawet przed dwiema dopiero laty zaszczytem hrabiego przyozdobiony został, lecz szlachectwo i dawność iego familii, wcale nie potrzebowały tego za-

szczytu, i przed tego nawet otrzymaniem nie mniej doznawał tego poważania, które przywiązane jest do korzyści wielkiego urodzenia. Ma teraz około 45 lat. W młodym bardzo wieku zwiedził Europę. Przechadzając całe Włochy przyjechał do Paryża w ten czas gdy Xiążę Gallitzin był ambasadorem Rosyjskim przy dworze Francuzkim i jako kawaler ambasady przez rok lub dwa bawił w Paryżu. Powróciwszy do Petersburga był przy dworze w stopniu dworzanina, działał się to około roku 1780 i od tego czasu poświęcił się usłudze dyplomatycznej. W roku 1784 zaszły niektóre odmiany w dyplomacyi rosyjskiej, po których wakowało miejsce ministra pełnomocnego w Hadze i hrabia Kalitszew na wysokie to miejsce mianowanym został. Był przeto świadkiem rewolucyi 1787 gdyż przez cały ten przeciąg był tam przytomny. Później tenże sam urząd sprawował przy naszym dworze aż do śmierci Imperatorowej Jmć Katarzyny II. Obawiano się tu aby ta nowa epoka nie położyła końca jego wywyższeniu, ponieważ brat jego będący przy dworze został oddalonym, a jego także samego nowy Imperator odwołał. Lecz odwołanie to nie było niesłusne, a Imperator Jmć obchodził się z nim z dobrocią i nigdy swoich względów okazać mu nie przestawał. Gdy hrabia Rasumowski przestał być ambasadorem w Wiedniu, Imperator Jmć do zastąpienia jego przeznaczył hrabię Kalitszewa, a po jego oddaleniu się od tego dworu dał mu rozkaz aby pozostał w Niemczech, w celu nieoddalania się od teatru ważnych interesów. Po jego powrocie do Rosyi Imperator Jmć na znak swego ukontentowania i ufności wywyższył

go aż do stopnia podkanclerzego na miejsce hrabię Panin, i nie mógł mu dać większego dowodu swego szacunku iak przeznaczając go do tak ważnej sprawy iak jest przywrócenie dawniejszych związków między Francją i Rosją. Charakter jego jest słodki, grzeczny i uprzedzający, który w wszelkich zdarzeniach okazuje wielką znajomość świata i wysoką edukacyą.

P. Nowikow jest jedynym z naydawniejszych członków terazniejszej dyplomatyki rosyjskiej; ma około 60 lat. Był on przy wielu dworach sekretarzem legacyi albo sprawującym interesu. Od czasu wystania hrabię Kalitszew do Hagi był zawsze przy nim; towarzyszył mu przy naszym dworze, był także z nim przy Wiedeńskim. Posiada on doskonałą wiadomość interesów. Jest także bardzo umiarkowanym i skromnym.

Dwa tygrysy o których przybyciu do zwierzyńca narodowego donosiliśmy są jedne z naywiększych, hyena i ryś przybyły, wraz z niemi. W tymże samym czasie zwierzyńiec narodowy powiększony został matką zwaną Ouanderon i ta jedna tylko jest w Europie, dwiema zwierzętami to jest samicą i samcem Ostrowidz, które podobnie iak Tygrysy czynią na dziecie rozplodzenia się, lampartem i wielką matką. Nic wyrownać nie potrafi gorliwości dozorców Muzeum historyi naturalnej względem tego zwierzyńca.

List jenerata Turreau ktoremu rząd francuzki zlecił dozór nad drogą mającą się otworzyć przez Simplon do pierwszego konsula. W głównej kwaterze Domo d'Ossola dnia 22 Nivos (12 Stycznia) w roku 9.

"Obywatelu Pierwszy Konsulu! Wyrokanie Twoiego wyroku pod dałem 20 Fructidora wydanego rozsterzy znacznie związki handlowe nietylko Szwajcaryi z Włochami, ale też całej północney z południową Europą. Droga przez Simplon prowadzoną każdej pory roku i wszelkiego gatunku powozami przejeżdżać będzie można. Droga ta nie będzie miała ani szerokości, ani wytworności drog francuzkich, całą iey zaletą będą gruntowność, bezpieczeństwo i śmiałość z którą przedsięwzięta była. Nie będzie w tym rodzaju nic interesowniejsze dla ciekawych, uczonych i żelazierzy nad ten monument. Przesyłam ministrowi wojny wszystkie rapporta dotyczące się tych robot, wszystkie moje przepisy dane indzenierom i wszystkie moje postanowienia &c. Pisałem do ministra wewnętrznego aby mi przysłał jeżeli to rzeczą potrzebną osądzi, kilku ludzi znających doskonale botanikę, a nadewszystko mineralogią dla uważania wnętrzości góry Simplon, stosownie do sposobności jaką im skutek miny nadarzy. Prosiłem go podobież o przystanie mi kilku doskonałych artystow dla odrysowania z wszelką dokładnością wąwozow i przepaści Salisio i Duriedo, tudzież miejsc któredy przechodzi droga terazniejsza i tych przez które przyszła ma być prowadzona. Oto są Obywatelu Pierwszy Konsulu, moje kroki które uczyniłem dla wykonania Twoich rozkazow i dopełnienia zamiarow. Roboty te rozpoczęły się w tej stronie od d. 1 b. m. Przymuszony byłem od strony Brygg zaprzestać ich. Bezużyteczne czyniliśmy usiłowania dla zwyciężenia oporu natury. Burzeba czekać stopnienia śniegu dla oznaczenia miejsc przez które droga pro-

wadzona będzie, lecz spóźnienie to nie będzie długim."

Pozdrowienie i Szacunek
Podpisano Turreau.

Z Lizbony d. 15. Stycznia.

Dekretem regenta na dniu 6 zupełna w naszym ministryum nastąpiła zmiana, z kąd pokoy można sobie rokować. Xię Lafcens został gabinetowym ministrem, który we wszystkich okolicznościach administracyi publiczney, i w wydziałach innych ministrow do rady wzwany będzie. Procz tego będzie szczególnież zawiadywał wydziałem wojenym. Jest to polityk szczególniejszych talentow, i większą część Europy obiecał.

Kawaler Piao dotychczasowy minister związkow zagranicznych i wojny został ministrem wewnętrzym i interesow domu braganckiego. Minister marynarki kawaler Souza Corinto ministrem i sekretarzem stanu związkow zagranicznych, podstarbi Auadia ministrem marynarki, a hrabia Villaverde ministrem handlu i żeglugi są mianowani.

Nadto na nadwyzwyczajnych posłow i pełnomocnych ministrow przy zagranicznych dworach mianowani zostali kawaler Lima do Londynu, kawaler Correa do Berlina, Don Józef Maria de Souza do Wiednia, kawaler Freira do Kopenhagi, Józef Emmanuel Pinto do Sztokolmu, a Jan Paweł Bezerra na pełnomocnego ministra do Ameryki północney.

Z Petersburga d. 4. Lutego.

Nieśki Piemontczyk Mermes, który obiecał tu rozszerzyć nasiona rewolucyji, Minorkanin Beckari, który na ten koniec pieśnkę zrobił, i jeden Niemiec który się już Lenigosa, iuz Relatzeel nazywał, i

bez pasu wcisnął się do Rosyi dla szpiegowania, wszyscy z tego powodu są dzieci, i za kary godnych uznani, po 100 knutów odebrali i nacechowani zostali, prócz tego w tenże sam dzień na Syberya do robot gornicznych na całe życie odesłani byli.

W rozprawie przy Zurich spotrządził jeden grenadyer ze officyer białą regimentową chorągiew trzymający śmiertelnie był ranny, porwał więc chorągiew, i około ciała ją obkręcił. Zostawszy ranny wpadł w ręce Francuzów i był z innemi jeńcami do Lillu zaprowadzony, gdzie 16 miesięcy też chorągiew na swem ciele chował, i od żadnego z kamratów, którzy wszyscy o tem wiedzieli nie był zdradzony. Gdy jenerał Sprengporten przybył do Lillu, grenadyer ten żądał z nim mówić, a wszedłszy do pokoju, oddał jenerałowi zachowaną chorągiew. Gdy Imperator o tym szlachetnym i godnym podziwienia czynie dowiedział się, pomienionego grenadyera na chorążego w tymże regimencie wyniósł, w którym służył, i też samę powierzył mu chorągiew, którą tak szlachetnie uchronić potrafił. Czy ten maluje równie rosyjanina jako i jego pana.

Z Kopenhagi d. 17. Lutego.

Odebrałszy nieprzyjemną wiadomość że d. 5 t. m. jedna angielska fregata wiele szwedzkich okrętów w otwartym norweskim porcie Oster Risør zabrała. Z tem wszystkiem do uprowadzenia tych okrętów, odmówiono Anglikom pomocy.

Codzię jeszcze trudnią się tu robotami obrony od strony morza.

Komenda obrony morskiej tutejszych fortifikacyi jest komendantowi Olfert Fischer powierzona.

Wszystkie wojskowe osoby będące na urzędach cywilnych są teraz spisane, aby w następującej obronie kraju użytymi być mogły.

Rozszjana pogłoska, iakoby przy norweskich brzegach dała się widzieć angielska flotta, nie potwierdziła się.

Przeszłego tygodnia odpłynął stąd angielski kuter, który miał powieść od rządu naszego na żądania Anglii ostateczną odpowiedź do Londynu. — Konsylarz Boderman zakończył życie.

Pogłoska, iakoby Anglii formalną wojnę miała wydać Danii i Szwecyi, jest bez fundamentu.

Pod d. 13 t. m. wyszedł królewski patent tyczący się powszechnego postępowania Radzcy stanu, Xcía Karola Hasena do przyszłych urzędzeń, i potrzebnych środków obrony i bezpieczeństwa dla Xięstw, nie wyłączając nawet Altony.

Tutejsza handlowa gazeta donosi urzędową wiadomość i obrachunek wyszczególniony wszytkich okrętów duńskich, które w portach angielskich embargo podpadły; liczba ich wynosi 139. Rząd angielski ludziom na okrętach duńskich będącym pewną pensyą wyznaczył paki embargo trwać będzie, iako to kapitanowi codzię 3 szylingi 6 pencow, sternikowi 4 szylingi, marytkowi 1 szyling i 5 pencow.

Z Hagi d. 14. Lutego.

Jeszcze nie mamy pewney wiadomości o pokoju w Lunewillu podpisanym, iednak mamy go za pewny, i papiery nasze coraz bardziej w górę idą.

Onegdaj powrócił tu francuzki admirał Bruix z admirałem de Winter z Amsterdamu, gdzie naszą marynarkę oglądał. Wczoray, gdy już wszystko do podróży

Tego było gotowe, wyjechał na powrót do Paryża, nie obieżdżając, jak był chciał z początku, Texlu i innych portów naszych. Obeyrzy tylko wojenne okręta po drodze w Rottterdamie. Kupcy Coudere, Brandt Changuion otrzymali pozwolenie wwiezienia 200,000 czer. zło. do Hamburga, Altony i Berlina.

Z Zurich d. 10. Lutego.

Hide przezwany Neuville jeden z przysiężonych na życie Bonapartiego rojalistów, który w znanem uwiadomieniu ministra dyplacji był za agenta angielskiego ogłoszony, złapany został w Neufchâtel i w ręce Francuzów wydany. Wzcięto go 6 dragonow i poprowadzilo do Paryża.

Wewnętrzne okoliczności Szwajcaryi, pomimo wzmocnienia się ducha partyi, rokują dobry obrot, do czego minister Reinhard, którego postępowanie od tego rządu jest pochwalone, nie pomiał się przykładać.

Z Amsterdamu d. 14. Lutego.

Admirał Bruix powrócił do Francyi ukontentowany mocno z przygotowań rządu batawskiego. Francya może sobie od nas obiecywać w pomocy 15 liniowych okrętów i przynajmniej 6 fregat, za co spodziewamy się zmniejszenia kosztów na utrzymanie 25,000 wojska francuskiego, które rzepła baszą od roku 1795 poweymuie.

[Z Brynu d. 25. Lutego.

Uwaga Porty jest teraz między wyprawą przeciw Egiptowi i kampanii przeciw Pasman Oglu podzielona. Czyli W.

Wezyr złączy się, po wiadomem oświadczeniu Rofsyi, z wojskiem angielskim, czas dopiero okaże. Pewną jednak rzeczą jest, że to oświadczenie Rofsyi postawiło Portę w krytycznym bardzo stosunku, iakoż polityczny iey interes bardziej wymaga, żeby się więcej Rofsyi, a nizeli anglii trzymała. Najpierwsze z Konstantynopola listy oświecą nas zapewne względem polityki, iaką Porta w terażniejszych okolicznościach uzna za potrzebną przyjąć.

Z drugiej strony zdaie się Porta zamyslać znaczne sily przeciw Pasman Oglu wystawić, dla skruszenia nakoniec tego burzyciela publiczney spokojności. Podług listu pod d. 2 t. m. odebrał basza belgradzki nie dawno przez umyślnie wystanę z Konstantynopola kommissarza zlecenie, żeby iak najprędzey zebrał armią od 20,000 ludzi, sżeby zaś rozkaz ten W. Dułtana iak najsypieszniey był wykonany, zostanie się wspomniony kommissarz dotąd na koszcie baszy Belgradzkiego, póki nie będzie mógł zawieść W. Sułtanowi wiadomości, że iuz tu armia zgromadzoną została. Stosownie do tego zlecenia basza Belgradzki wezwał do siebie 20 dolug baszów, (1) z których iuz nie którzy nadciągnęli i do Belgradu weszli.

Dla doyscia przyczyny śmierci, zmarłego niedawno w więzieniu belgradzkim biskupa greckiego wystął patryarcha Konstantynopolitański swego suffragana Axer do Belgradu, który codziennie iodagacye czyni, wiele ludu i sędziów wiejskich do Belgradu powołaie.

(1) *Boiuk ma się podług przepisu z 500 ludzi pod iednym pułkownikiem i chorągwią składać; ale rzadko dochodzi 100 ludzi; większa ich liczba nie ma iak 60 do 80 ludzi. Stąd także pochodzi niezmierna liczba tureckich chorągwi, które dotąd mylnie brano za miarę wielkości tureckiej armii.*

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W E S R Z O D Ę D N I A 4. M A R C A 1861.

Z Bruxelli d. 12. Lutego.

Podług listów z Kale, ob. Otto, otrzymał zlecenie od rządu angielskiego, aby one przestał swemu rządowi, względem rozpoczęcia na nowo negocjacyi pokojui. Ostatnie depesze, które do ministra Talleyrand przestał, mają się iak mówią do tego ściągać. Odpowiedź na nie, natychmiast była przez Kale do Dover posłana. Mowią, że pierwszy konsul jest gotów otworzyć nowe negocjacye z Anglią, jeżeli ta wprzód powózeczne zawieszenie broni zawrze na morzu. Czekają na to niecierpliwie z Londynu odpowiedzi, i do Kale wydano rozkaz, aby tam z Londynu przystane depesze do rządu francuzkiego, iak najszybciej do Paryża odestane zostały. Jeszcze na dniu 30 Stycznia oświadczył rząd angielski ob. Otto, że francuzkie rybaczki statki, będą znou od anglików chwytane.

Z Stuttgardu d. 15 Lutego.

General Klein nat żył nową kontrybucyą na Bazygowią 120,000 ff. na miesiąc; jednakhowoz na uczynione mu przelozenia zmniejszył ją do 60,000. Ten nieszczęśliwy kraj winien je i prócz tego zapłacić 100,000 fr. przypadające na niego z dawniejszych kontrybucy.

Dowiadujemy się z Ulmu, iż od dnia 5 b. m. zaczęto wysadzać miny podłożone w celu zburzenia fortyfikacyi.

Podług listów z Berna pod dniem 7 ob. Finsler, minister skarbowy złożył swoy urząd.

Z Sztokolmu d. 10. Lutego.

Przy przedsięwziętych uzbraianiach tuteysze kollegium medyczne, wszystkich młodych chirurgow wzięło w rekwizycyą do służby przy armiach i na flocie.

Ostatnią pocztą przybyło z Anglii urzędowe listy rachuią szwedzkich kupieckich okrętow tam embargo podpadłych do 145.

Bieg kuryerow między naszym dworem i Petersburskim jest ciągle nader wielki.

Kurs i procent wexlowy który do seymu zawsze spadał, zaczyna się w dzisiejszych okolicznościach znou podnosić.

Z Ulmu d. 12. Lutego.

Dzisiaj przejeżdżał tędy kuryer cesarski z Paryża do Wiednia. Podług jego powieści, wiezie on ratyfikacyą pokoiu od pierwszego konsula.

Z Monachium d. 11. Lutego.

Wczoray popołudniu kuryer gabine-

Łaforet iadąc z Wiednia do Lunewillu przejeżdżał przez nasze miasto; wtóraj także przejeżdżał kuryer francuzki iadący do główney kwatery.

Dowiadujemy się z Salzburga, że jenerał kommanderujący Moreau w towarzystwie jenerała Decaen dnia 7 oglądał kopalnie solne w Hallein. Wielu officyerów zapewnia, że jenerał Lecourbe ma się udać do Turzech z korpusem od 30 tysięcy ludzi, dla przymuszenia Porty do zrzeczenia się aliansu z Anglią.

Z Würzburga d. 12. Lutego.

Jenerał kommanderujący Augereau, dzisiany zrana pojechał do Paryża, nie pozostawiając tu tylko 5 officyerów swiego głównego sztabu. — Zapewniają, że armia francuzko bawarska, uda się wkrótce do Hollandyi; iednakowoż w tych czasach przybyło ieszcze z krajów tej rzepliny kilka oddziałów woyska przeznaczoonych na dopełnienie batalionów. Obywatel Humbert szef artyleryi wyjechał stąd w powrocie do Bambergu skąd uda się do Worchheim, z tego ostatniego miejsca,

przywieziono tu w tych dniach 196 cetnarów prochu.

Podług ostatniej wiadomości z Monachium pod d. 11 Lutego, korpus Kondusza jest zupełnie rozpuszczony. Któryż żołnierz chce, m że na angielskich okrętach do Anglii popłynąć i będzie do wyładowania użytym. Każdy szlachcic rozwiązanego korpusu otrzyma 8 miesięczny żołd, a nie szlachcic 6 miesięczny i abszyt.

W Umie wstrzymano się z rozbierniem reazty fortyfikacy i murów, ponieważ dopiero ma być rozstrzygnięte pytanie, do kogo mają należeć kamienie czy do rządu francuzkiego czy do miasta.

CENA ZBOŻ

<i>Na targu w Krakowie d. 3. Marca 1801</i>		
Korzec Pszenicy . . .	zł. pol.	38 do 40.
— Żyta . . .	— —	27 — 29.
— Jęczmienia . . .	— —	16 — 17.
— Owsa . . .	— —	8 — 9.
— Grochu . . .	— —	23 — 25.
— Kaszy jaglanej . . .	— —	39 — 40.

DONIESIENIA

Archikonfraternia Miłosierdzia uwiadomia publiczność, iż na dniu 30 Marca roku bieżącego w kamienicy Archikonfraterni, w Sienney ulicy narożney pod liczbą 53 stojącej o godzinie 10tej przedpołudniem, kamienicy w ulicy Floryańskiej pod liczbą 515 stojącej zł. ryń. 2 40 kr. 48 znacowanej odprawiać się będzie sprzedawcy licytacya, zwracający sobie kupić konducye przedarzyn w kamienicy pod liczbą 53 u X. Pisarza teży Archikonfraternia przyrzec i czytać może.

Xięgarnia Jana Maya w Krakowie na floryańskiej ulicy pod Nr. 507 przymuie prenumeratę na *Nowy Pamiętnik Warszawski* bez poczty po zł. o l. 16 na kwartał, 32 na pół roku, a 64 zł. pol. na cały rok. Prenumeranci odbierają 1 i 234 część razem, które w krotce nadeyda.

Z strony C. K. państwa F. R. Radłowskiej Prefektury, wszystkim w obec i każdemu z osobna czyni się wiadomo, że na dniu 31 Marca 1801 R. następujące fundi religionis realności w Tarnowskiej cyrkularney cancellaryi przez publiczną licytacya na 3 po sobie następujące lata, iako to: od 24 Junii 1801go aż do 23 Junii 1804 najwięcej dającym zaarendowane będą. Ochoyć arendowania mający mają się na dniu wspomnianym o godzinie 9 z rana w Tarnowskiej cyrkularney cancellaryi znajdować,

do ktorey żaden bez 10 procentowego vadium, iako też ærarialni dłużnicy przypuszczeni nie będą.

racium fisci wynosi, iako to:

Od Dobra do Funduszu Rel. należą; Bagienica przy Dąbrowy	600	Z. R.	Kr.
Paluszyce nad Wisła	840		
Z Folwar. do probostwa Tarnow. należą.	95		30
Zgłobicka Prebenda S. Jana Baptis.	25		

Dalsze obowiązki mogą być każdego czasu w kancelaryi Radłowskiej przeczytane.
Z C. K. Niepołomskiej dyrekcji. W Niepołomicach dnia 3 Stycznia 1801.

Ex parte Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis omnibus & singulis quibus interest, aut quoquo æmum modo interesse poterit, notum redditur. Ad petitionem Judæi Hayzyk Moszkowicz Creditoris Jurevincentis in Conformitate Resolutionis Excelsi Cæs. Reg. Appellationum Tribunalis die 6 Xbris a. elap. ad Nr. 5156 emanatæ, sortes Lapideæ jurevictorum judæorum Nussym & Mindla Herszkowicze conjugum proprias hic Lublini in civitate judaica sub Nro. 89 sitas, & juxta actum detaxationis ad fl rh. 105 judicialiter æstimatus, novæ & quidem 4tæ licitationi sub die 26 Martii a. c mane hora 9 in loco hujus Magistratus assumenæ expositas haberi, eo ulteriori addite, quod si præfatæ sortes lapideæ & in hoc termino disvendi non possent, tales etiam plus offerenti infra pretium vendentur, quare omnes emendi cupidi inviuntur, ut præstituto die & hora hic judicii compareant & condiciones venditionis in prioribus Edicti jam publicatas in græmiali registratura inspiciant. Datum Lublini die 11. Februarii 1801.

Engbricht.

Lewandowski.

Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus C. R. Civitatis Lublinensis.

Franc. Krepski, seere.

C. K. sądy szacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznaymia tym Edyktem publicznym wiadomo czynią wszystkim, którym o tem wiedzieć należy: że gdy na pierwszym do licytacji wyznaczonym terminie, to jest dnia 13 Stycznia 1801 roku żaden kupiocy nie znalazł się; dobra krydaloe Leopolda Kochanowskiego Miasteczko Lisko w cenie szacunkowej 126,243 zł. ryń. kr. 10 dobra zaś Daniszów, Maruszów i długa Wola w cenie 119,542 zł. ryń. 53½ kr. powtornie przez publiczną licytacją więcey dajacemu sprzedane będą. Życzący sobie dobr tych nabydź, mają się dnia 31 Marca 1801 roku o godzinie 9 zrana w C. K. sądach tutejszych zosydownać, wolno każdemu zostawiając przeżyżyć sobie warunki sprzedaży, przed odprawian się mającą licytacją w Registraturze sądowej. W Krakowie dnia 15 Stycznia 1801.

Pod niebytaqść JW. Prezesa.

Kraufs.

Jan Morak

Chrastiański.

Z Rady C. K. sądow szlacheckich Krakowskich Galicyi Zachodniej. Elšner.

Na dniu 8 Kwiefnis b. r. 1801 będzie pożytek od skarbowych porokach krów w Folwarku Radłowskim znajdujących się przez publiczną licytacją najwięcey dajacemu na jeden rok, to jest od 24 Junii 1801 aż do 1802 zaarędownaw.

Ochożę arędownania mający, mają się o godzinie 9 z rana w Radłowskiej prefekturze kancelaryi zosydownać, vadium, które w ryń. 21 kr. 36 wynosi, z sobą przynieść, bez którego żaden do licytacji przypuszczonym nie będzie.

Od tej licytacji będą wszyscy ærarialni dłużnicy, iako też i żydzi wyłączeni.

Pæcium fisci od jedney doinyey krowy, których 36 znajduje się wynosi zł. ryń. 6 inne kondycye mogą być każdego czasu w Radłowskiej kancelaryi przeczytane.

Z Cesar. Krol. Niepołomskiej dyrekcji. W Niepołomicach dnia 11. Stycznia 1801.

Per Cæs. Regium Forum Nobilium Provinciale Lublinoense omnibus & singulis, quorum interest, & quomodo cumque interesse potest, notum redditur, sine licitando-rum ad instantiam bancalis Commissionis Varşaviensis prore massæ creditis Teppero-vanæ in satisfactionem summarum, unius 7634 fp. alterius 76 fp. nec non prore mas-sæ Schulzowianæ in satisfactionem summarum unius 14600 fp. & alterius 4426 fp. Bonorum Minsk cum altinentiis in circulo Siedlcensi sitorum Domin. Petri Boręcki hæreditiorum juxta expeditum eatenus actum detaxationis perquemvis emendi cupi-dum prævie cum reliquis conditionibus in grimali Registratura inspicendum ad pre-tium 592161 fp. judicialiter æstimatorum primum subhastationis Terminum pro die 27 Martii a. f. 1801 hora 10 matutina præfixum haberi eo addito, quod Bona hæc non nisi erga æs paratum quoad summas exequendas statim in ipso licitationis termino ab initio, residuum quoque in satisfactionem reliquorum creditorum, si consentirent, penes futurum proprietarium ad fundum maneat; porro plus offerens in hærentia his Bonis onera pro ratha oblata pretii in se ac Bona licita suscipere teneatur; libe-tamen cuique Creditori relinquendo sese cum futuro hærede quoad summas his Bonis hypothecas conformiter §. 436 Cod. jud. constelligere. Quare & omnes Creditores hypothecarii, quin specialem ad citationem præstolentur, adiciantur a teo, quod si, qui se intra præfixum hunc terminum non insinuaerint, nec contra Ematorem, aut susceptorem, nec contra seu ad ipsum Bonum jus amplius habebunt, sed suam satis-factionem ex pretio venditionis, aut alia Sui Debitoris substantia quærere debere sciunt. His præmissis omnes ementi cupidi inuiantur, ut dicta die & hora hic Fori compareant,

*Wittorff.
Purtscher.
Friedenthal.*

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Lublin, in Regno
Galiciæ Occid. Datum Lublin d. 10 Decemb. 1800
Hildenbrand.

C. K. sądy szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej oznajmują tym Etyktem Panu Warzencowi Ouffnowskiemu, że Pan Michał Wotowski uszko-dy tych, u porwo-lenie konfykcy na sukcesyonalny majątek po niezly Micielu i Janie Ouffnowskich gziokolwi k porozatly w celu bezpieństwa summy zł. 97,829 gr. 20½ pochodzą-cy z zapisu Ewikcyi względem dobr Wierzbic i Rulniewicze, zstopy na niego podał i o pomoc sądu, ile sprawiedliwosc wymaga, dopraszał się.

Gdy zaś sądy te, nie mając wiadomości gdzie on zostal lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych zaayduie się, iemuż Panu Warzencowi Ouffnowskiemu a wyokata tuteyszego Pana Wolickiego, z jego szkołą i jego kosstem, zastępcą pos. anowly, którym proces ten stosownie do przepisu ustawy sądowej, rozpoz-nie się i uroczony będzie; on prze o Etyktem niedziyszym tym kon em upo mias się, ażeby dnia 28 Marca 1801 roku albo sam stazł, albo rzekł jakie ma prawa swego dowoly, te zastępcy wyzactonemu w cześci przestął, albo nakoniec in ego so-bie patrona obrat, tego sądom tuteyszym wymienit, i podług przepisu tych szrod-ko w prawa uzywał, które do obrony swey za nayskuteczniwaze osadzil; głyż w przeciwoym razie wszelka nietożołość z zaniedbania wynikać mogacy samuy so-bie, podług opiewu C. K. praw, przypisać był winien,

Pod nibytność JW. Prezesa.

*J. F. Kraufs.
Jan Morak.
Chrastianski.*

Z Rady C. K. sądom szlacheckich Galicyi zachodniej,
W Krakowie dnia 17 Grudnia 1800.
J. Daublobski Sternack.